

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Ambrosii Calepini Dictionarivm Vndecim Lingvarvm

Calepino, Ambrogio

Basileae, 1616

I ante P

[urn:nbn:de:bsz:31-107476](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-107476)

charitatis, inquit, vovet se ad hoc. Gall. Marquer d' un ser chaud, imprimi-
 quer quel que marquer. Ital. Marcare. *serpare cantero caldo.* German.
 Einbreiten, anff etwas breiten. Belg. Inbranden. Hisp. Señalar
 de negro. Pol. Pasmia, wipaliwam. Vngar. Meg helyezgeti, meg
 fujti. Ang. To make thick a burning heat. Inurere, adhibi-
 to igni finger: quod genus pidiuæ Encausticæ dicitur. Plin.
 lib. 35. cap. 4. Cuius supra caput tabula bigæ pender, quam
 Nicias scripsit se inussisse. Et per translationem Inurere signifi-
 cat ita imprimere, ut deleri nequeatur, Inurere ignominiam
 alicui. [*ἰνυρέω ἰνυρέω* chikkab.] Cic. de provin. Consul. Sed
 fuerat sane hoc solatio: atque hanc insignem ignominiam,
 quoniam unum prater se inusta est, putet esse leviorē. Inurere
 sibi maculam, est ignominiam atque infamiam indelebilem
 contrahere. Liv. lib. 7. ab Vrbe: Prehensabat singulos, orabatque,
 ne Claudius gentem inustam maculam vellent.

**Inusitatus, a, um, insolitus, prater consuetudinem, raro vi-
 sus, inauditus.** [*ἰνυστάω ἰνυστάω*.] Gall. Inusité. Ital. Inusitato, fuor
 d' usate. Ger. Unbekannt. Hispan. No acostumbrado, desusado.
 Polon. Nie pomyślany. Vngar. Szokatlan. Ang. Not accustomed or
 wonted. Cic. 2. de Orat. Alter leporem quendam inusitatum
 nollens orationibus est consecutus.

**Inusitate, adverb. [*ἰνυστάω ἰνυστάω*.] Gall. Contre ou outre la coutu-
 me. Ital. Contra l'usume. German. Unbekannt. Hispan. De-
 susado, contra la costumbre. Polon. Nie zwyczajnie. Vng. Szokatlan.
 Ang. Not after the accustomed fashion. Cic. ad Qu. Fr.
 Absurdè & inusitate scriptæ epistolæ. Idem de Clar. Orat. Inu-
 sitate loqui.**

Inutilis, le, om. t. Qui nulli usus est. [*ἰνυτέω ἰνυτέω*.] Gall. Inutile,
 qui n' est point profitable. Ital. Inutile, disutile. German. Unnütz.
 Hispan. Desprochadado, sin provecho. Pol. Nie pożyteczny. Vng.
 Hasznátalan. Ang. Unprofitable. Cic. 1. de Inventione: Is inu-
 tilis sibi, perniciosus patriæ civis alitur. Idem 2. de Divin. Quid
 quum quæritur qui sit optimus Reipub. status, quæ leges, qui
 mores aut utiles aut inutiles? Ovid. 13. Metam. donec soler-
 nor isto. Et sibi inutilior, timidi commea reterit.

**Inutiliter, adverb. [*ἰνυτέω ἰνυτέω*.] Gall. Inutillement, sans profit. Ital.
 Inutilmente, senza profitto. German. Unnützlich. Hispan. Despro-
 chadadamente. Polon. Nie pożytecznie. Vngar. Hasznátalanul.
 Angl. Unprofitably. Plinius libro 16. cap. 39. Alii non inutili-
 ter relinquunt. Hirtius de bel. Alexaa. Multa Romæ malè &
 inutiliter administrati.**

**Inutilitas, a, u, s. f. t. [*ἰνυτέω ἰνυτέω*.] Gall. Inutilité. Ital. Mancanza d'
 utilità & commodità. German. Unnützigkeit. Hispan. Despro-
 chadamiento. Polon. Nie pożyteczność. Vngar. Hasznátalanság. Angl.
 Unprofitableness. Cic. 2. de Invent. Ex his illud conficitur, ut ap-
 petendum rerum partes sint honestas & utilitas & vitanda
 rum, turpitas & inutilitas.**

Invulneratus, a, um, Non vulneratus. [*ἰνυλάω ἰνυλάω*.] Gall. Qui n'
 a point été blessé. Ital. Non ferito. German. Unverwundet. Hispan.
 No herido. Polon. Nie rannony. Vng. Meg sebészhetetlen. Ang.
 Not wounded. Cic. pro Sest. Ceteri vero aut repentina vi per-
 cussî, ac tempeste & populari, per populum tamen recreati
 sunt, atque revocati: aut omnino invulnerati, inviolatque
 vixerunt.

**Invulnerabilis, a, u, s. f. t. [*ἰνυλάω ἰνυλάω*.] Polon. Rannienis nie podlegli. Vn.
 Megsebészhetetlen. Seneca de Beneficentia libro 5. cap. 5. Ne-
 que enim minus fortis sum, si cum invulnerabili me hoste
 committis.**

I ante O.

**Io, ia, Dolendi particula est. Tibullus: Vror io, remove fava
 puella facce. & Quandoq; exprimit gellitens letitia affectû.
 Ovidius 2. de Arte: Dicite io Pæan & io bis dicite Pæan.**

Iocinalis, Onobrichis apud Diosc. lib. 4. cap. 371.

**Iocis, ei, m. f. pluraliter hi joci, vel hæc joca, dicitur quod se-
 rium non est.** [*ἰωκίω ἰωκίω*.] Gall. Ion jallerie, gaudiseric.
 Ital. Scherzo giuoco. Ger. Ein Schimpff. Belg. Schimpfboede. Hisp.
 Buela, juego. Pol. Zart. Vngar. Tréfa, szépség. Ang. Joke in words a
 merry word, disport. Martialis: Consuevere jocos vestri quoque
 ferre triumphî. Salutis in iugurtha: ioca, feriæque cum humilli-
 mis agere. Gellius libro 22: Insulti hominis joca non prateri-
 bo. Cicero 2. de Finib. At quicum joca & feria, ut dicitur, qui-
 cum arcana, quicum occulta omnia? In joco atque vino, ge-
 nus loquendi antiquum, quo tempus significabatur post cõ-
 vivium. Catul. Marucine Asini mana sinistra, Non belle uteris
 in joco atque vino. Vide supra in distione IN.

**Ioculus, diminut. [*ἰωκίω ἰωκίω*.] Gall. Petit ion giuoco.
 German. Ein Schimpfflein. Hispan. Pequeno juego. Polon. Zar-
 nyk. Vng. Tréfska. Angl. A little disport, or merry word. Plaut.
 in Stich. Novi illum joco culo hæc dixit.**

Ioculus, a, um, Quod serium non est. [*ἰωκίω ἰωκίω*.] Gall. Joyeux
 & riant, railleur. Ital. Giuoco, piacerello. German. Schimpffig.
 Hispan. Cosa buea de burlas. Polon. Zartowny. Vngar. Tréfa,
 szépség. Angl. Merry, jocular. Cicero 1. Osth. Si de rebus seriis
 loquatur, severitatem adhibeat, si de jocosis, leporem Mar-

tialis: Non potuit melius litem finire jocosam.
Iocose, Non serio, sed festivitatis modò gratia. [*ἰωκίω ἰωκίω*.]
 Gall. Per ion, en ion, par railerie. Ital. Piacerosamente, da giuoco. Ger.
 Schimpffich. Hisp. De burlas, contrario de serio. Pol. Zartownie.
 Vn. Tréfsan, szépség kèppen. Ang. Merry, in manner of disport. Cic.
 Qu. Frat. eumq; lusi jocosè iatis. In eadem significatione di-
 citur & Iocò adverbii significatione. Terent. Heav. Iocòne
 illæ dicat, nescio.

Ioculor, a, u, s. p. per jocu aliquid dico, faciòve. [*ἰωκίω ἰωκίω*.]
 Gall. Je railler, faire en dire quel que chose par ion.
 Ital. Scherzare. Ger. Schimpffern & treiben. Hisp. Buelar. Polon.
 Zartow. Vng. Tréfsolok, szépsékolodom. Ang. To do or say any thing
 by disport or jest. Liv. 7. ab Vrbe. Inter garmina propemodum in-
 condita milititer joculariter. Torquati nomen auditum.

Ioculor, a, u, s. p. per jocu aliquid dico, faciòve. [*ἰωκίω ἰωκίω*.]
 Gall. Je railler & plain de raillerie. Ital. Cosa giuocosa. Ger. Schimpffig. Hisp. Cosa
 de burla. Pol. Zartowny. Vng. Tréfsan, szépség. Ang. That is spoken
 in jest. Terent. Phorm. quid meas? Illa quidem nostra est. D.
 joculariter audaciam. Cic. de Fat. O licentiam joculariter!

Ioculor, a, u, s. p. per jocu aliquid dico, faciòve. [*ἰωκίω ἰωκίω*.]
 Gall. Je railler & plain de raillerie. Ital. Da giuoco. Ger. Schimpffich & scherzig.
 Hisp. Llena de burlas. Pol. szupiski. Vng. Tréfsélség, szépség. Ang. That is spok
 nan in jest. Horat. 1. Serm. Sacer. Præterea ne sic, ut qui joculari-
 ter ridens Percurram. Terent. in Andr. Iocularium in malum
 inficiens penè incidit.

Ioculor, a, u, s. p. per jocu aliquid dico, faciòve. [*ἰωκίω ἰωκίω*.]
 Gall. Je railler, lo coar & risum. Ital. Da giuoco. German. Schimpffich & scherzig.
 Hisp. Llena de burlas. Pol. szupiski. Vng. Tréfsélség, szépség. Ang. That is spok
 nan in jest. Horat. 1. Serm. Sacer. Præterea ne sic, ut qui joculari-
 ter ridens Percurram. Terent. in Andr. Iocularium in malum
 inficiens penè incidit.

Ioculor, a, u, s. p. per jocu aliquid dico, faciòve. [*ἰωκίω ἰωκίω*.]
 Gall. Je railler, lo coar & risum. Ital. Da giuoco. German. Schimpffich & scherzig.
 Hisp. Llena de burlas. Pol. szupiski. Vng. Tréfsélség, szépség. Ang. That is spok
 nan in jest. Horat. 1. Serm. Sacer. Præterea ne sic, ut qui joculari-
 ter ridens Percurram. Terent. in Andr. Iocularium in malum
 inficiens penè incidit.

Ioculor, a, u, s. p. per jocu aliquid dico, faciòve. [*ἰωκίω ἰωκίω*.]
 Gall. Je railler, lo coar & risum. Ital. Da giuoco. German. Schimpffich & scherzig.
 Hisp. Llena de burlas. Pol. szupiski. Vng. Tréfsélség, szépség. Ang. That is spok
 nan in jest. Horat. 1. Serm. Sacer. Præterea ne sic, ut qui joculari-
 ter ridens Percurram. Terent. in Andr. Iocularium in malum
 inficiens penè incidit.

Ioculor, a, u, s. p. per jocu aliquid dico, faciòve. [*ἰωκίω ἰωκίω*.]
 Gall. Je railler, lo coar & risum. Ital. Da giuoco. German. Schimpffich & scherzig.
 Hisp. Llena de burlas. Pol. szupiski. Vng. Tréfsélség, szépség. Ang. That is spok
 nan in jest. Horat. 1. Serm. Sacer. Præterea ne sic, ut qui joculari-
 ter ridens Percurram. Terent. in Andr. Iocularium in malum
 inficiens penè incidit.

Ioculor, a, u, s. p. per jocu aliquid dico, faciòve. [*ἰωκίω ἰωκίω*.]
 Gall. Je railler, lo coar & risum. Ital. Da giuoco. German. Schimpffich & scherzig.
 Hisp. Llena de burlas. Pol. szupiski. Vng. Tréfsélség, szépség. Ang. That is spok
 nan in jest. Horat. 1. Serm. Sacer. Præterea ne sic, ut qui joculari-
 ter ridens Percurram. Terent. in Andr. Iocularium in malum
 inficiens penè incidit.

Ioculor, a, u, s. p. per jocu aliquid dico, faciòve. [*ἰωκίω ἰωκίω*.]
 Gall. Je railler, lo coar & risum. Ital. Da giuoco. German. Schimpffich & scherzig.
 Hisp. Llena de burlas. Pol. szupiski. Vng. Tréfsélség, szépség. Ang. That is spok
 nan in jest. Horat. 1. Serm. Sacer. Præterea ne sic, ut qui joculari-
 ter ridens Percurram. Terent. in Andr. Iocularium in malum
 inficiens penè incidit.

Ioculor, a, u, s. p. per jocu aliquid dico, faciòve. [*ἰωκίω ἰωκίω*.]
 Gall. Je railler, lo coar & risum. Ital. Da giuoco. German. Schimpffich & scherzig.
 Hisp. Llena de burlas. Pol. szupiski. Vng. Tréfsélség, szépség. Ang. That is spok
 nan in jest. Horat. 1. Serm. Sacer. Præterea ne sic, ut qui joculari-
 ter ridens Percurram. Terent. in Andr. Iocularium in malum
 inficiens penè incidit.

Ioculor, a, u, s. p. per jocu aliquid dico, faciòve. [*ἰωκίω ἰωκίω*.]
 Gall. Je railler, lo coar & risum. Ital. Da giuoco. German. Schimpffich & scherzig.
 Hisp. Llena de burlas. Pol. szupiski. Vng. Tréfsélség, szépség. Ang. That is spok
 nan in jest. Horat. 1. Serm. Sacer. Præterea ne sic, ut qui joculari-
 ter ridens Percurram. Terent. in Andr. Iocularium in malum
 inficiens penè incidit.

Ioculor, a, u, s. p. per jocu aliquid dico, faciòve. [*ἰωκίω ἰωκίω*.]
 Gall. Je railler, lo coar & risum. Ital. Da giuoco. German. Schimpffich & scherzig.
 Hisp. Llena de burlas. Pol. szupiski. Vng. Tréfsélség, szépség. Ang. That is spok
 nan in jest. Horat. 1. Serm. Sacer. Præterea ne sic, ut qui joculari-
 ter ridens Percurram. Terent. in Andr. Iocularium in malum
 inficiens penè incidit.

Ioculor, a, u, s. p. per jocu aliquid dico, faciòve. [*ἰωκίω ἰωκίω*.]
 Gall. Je railler, lo coar & risum. Ital. Da giuoco. German. Schimpffich & scherzig.
 Hisp. Llena de burlas. Pol. szupiski. Vng. Tréfsélség, szépség. Ang. That is spok
 nan in jest. Horat. 1. Serm. Sacer. Præterea ne sic, ut qui joculari-
 ter ridens Percurram. Terent. in Andr. Iocularium in malum
 inficiens penè incidit.

Ioculor, a, u, s. p. per jocu aliquid dico, faciòve. [*ἰωκίω ἰωκίω*.]
 Gall. Je railler, lo coar & risum. Ital. Da giuoco. German. Schimpffich & scherzig.
 Hisp. Llena de burlas. Pol. szupiski. Vng. Tréfsélség, szépség. Ang. That is spok
 nan in jest. Horat. 1. Serm. Sacer. Præterea ne sic, ut qui joculari-
 ter ridens Percurram. Terent. in Andr. Iocularium in malum
 inficiens penè incidit.

I ante P.

Ipes, Quæ & Scipites. [*ἰπες ἰπες*.] Vng. Szélsé bimbó edges fe-
 reg. a Græcis appellantur vermiculi verno tempore, & post-
 simum spirante Austro in vitibus nascentes, oculosq; earum
 erodentes: quos rustici solent ampelide terra enecare, ut doc-
 et Galenus lib. 9. Simpl. Medic.

**Ipparchus, a, u, s. p. præfectura: & quasi magisterium
 equitum. Quiddam pro ala LXXII. equitum accipiunt.**

**Ips, r, Vermiculus est vitium oculos erodens, ut & eis fru-
 E c a menta,**

menta, trips ligna, sis vestes, la vitrum, midas fabam. [Vng. 3. lib. bimbo rage frug.] Vide latius supra in dictione IPE.
Ipsē, a, um, Pronomen demonstrativum, quod cum aliis pronominibus junctum, eorum accipit significationem; ut ego ipse, tu ipse, ille ipse. [Nin. lu. v. 17. Gall. Lay. lay. meime Ital. Eps. Ger. Er. Hisp. Elmsimo. Pol. Ten. Vng. d. Ang. He. Jim. sif.] Invenitur tamē saepe abiq; aliis per eclipsim prolato, & tamen eorum habens significationem, quae cum eo subaudiuntur. Virg. 2. Aen. - quaeque ipsa miserrima vidi. & Aliquando relativum est. Idem 3. Aeneid. ipsa arduus, altaque pulsat Sydera. & Aliquando emphasim; id est, significationem & vim rei aliquis latentis habet, cujusmodi est illud apud Virg. 2. Aeneid. Ipse patet Danais animos, viresq; secundas Sufficit. Ibi enim ipse latentem quandā habet energiam: quasi dicat, ipse Iupiter, qui se omnibus aequum solet praebere, & quē minime verisimile erat talia facturū fuisse. Quod si addatur particula met, discretio signatur: ut ipsemet hoc est, ipse per se, & non per alios. Ipsi, pro integri, live toti, quemadmodum Hotomannus observavit, antiqua consuetudine. Paulus L. 66. de verb. oblig. Sed si ipsorum viginti annorum erit, non impeditur manusio. Cicero ad Atticum libro 3: Triginta dies erant ipsi, quam has dabam literas per quos nullas à vobis acceperam. & Apud veteres Ipsi, pro ipse dicebatur. Terent. Ipsi est. & Item superlativum Ipsissimus. *ipissimus*. & Hinc fit compositum Ipsissime est ipse & non alius.
Ipsullēs, Bractea dicebatur in muliebrem, virilemq; speciem expressa. Fest.

I ante R.

Ir, Vide HIR.

Irā, Vide HIRA.

Irā, f. p. iracundia, furor, animi excaecatio in corde sedem habens: ita dicta, ut quidam credunt, à verbo ire. [Nin. aph. 1177. charis. OVS. chabās. W. Zebāph. 1. 2. Gall. ire, courroux, cholere. Ital. Colera. Ger. Zorn. Belg. Gramschap. Hisp. Ira. Pol. Gier. Vngar. Harag. Ang. Anger. wrath.] Nam à se it qui irascitur & furit. Vade & ipsam deponit, ad se redire dicit. Terent. in Adelph. Tandem seprime iracundiam, & ad se redi. Cic. 2. Tusc. Quae autem libidini subiecta sunt, ea sic definiunt, ut ira sit libido puniendi ejus qui videatur luisse injuria. Irae sunt inter Glycerium & gnatum, Terent. in And. iram evomere in aliquem, Terent. in Adelph. Cic. de Offic. Prohibenda maxime est ira in puniendo. Indomita ira. Virg. 2. Aen. Nat. quae indomitas tantus dolor excitat iras: Exerece ira. Virg. 3. Georg. Hoc quōdā monstrum horribile exerece iras Inachiae Iuno pestem meditata juveneg. Ovid. 13. Metam. - rostrisq; & aduncis unguibus iras Exerece, aliasque adversaque peccora lassant. & Melior est ira risu: quia per risum vulgus corrigitur animus delinquentis, Ecclesiastes 7. & Definitur à philosopho: *hujus furor est ad aliud quod non debet. Horat. libro 1. Epist. 2. Ira furor brevis est, animum rege, qui nisi pareat, Imperat hunc frenis, hunc tu compesce catena.*

Irācūdis, da, dum, Qui ex parva & levi vel nulla causa irascitur: quique natura ad iram proclivis est. [OVS. chabās. W. Zebāph. 1. 2. Gall. Cholere, qui se courroux incontinent & pour peu de chose. Ital. Colerico, iracundo. Germ. Perimātz. Hispan. Ayra. Polon. Gier. Vng. Harag. Ang. Seem. Anger.] Plaut. in Mil. Opus erant tibi advocato tristi, iracundo? Ecce me. Idem in Pœn. Eia haud vestrum est iracundos esse quod dicitur joco.
Irācūdis, f. p. dicitur proclivitas ad iram. [OVS. chabās. W. Zebāph. 1. 2. Gall. Cholere, qui se courroux incontinent & pour peu de chose. Ital. Colerico, iracundo. Germ. Perimātz. Hispan. Ayra. Polon. Gier. Vng. Harag. Ang. Seem. Anger.] Plaut. in Mil. Opus erant tibi advocato tristi, iracundo? Ecce me. Idem in Pœn. Eia haud vestrum est iracundos esse quod dicitur joco.
Irācūdis, adverbium, Furiosē, animosē, impellente ira. [Nin. aph. 1177. charis. OVS. chabās. W. Zebāph. 1. 2. Gall. Cholere, qui se courroux incontinent & pour peu de chose. Ital. Colerico, iracundo. Germ. Perimātz. Hispan. Ayra. Polon. Gier. Vng. Harag. Ang. Seem. Anger.] Plaut. in Mil. Opus erant tibi advocato tristi, iracundo? Ecce me. Idem in Pœn. Eia haud vestrum est iracundos esse quod dicitur joco.

Irācūdis, adverbium, Furiosē, animosē, impellente ira. [Nin. aph. 1177. charis. OVS. chabās. W. Zebāph. 1. 2. Gall. Cholere, qui se courroux incontinent & pour peu de chose. Ital. Colerico, iracundo. Germ. Perimātz. Hispan. Ayra. Polon. Gier. Vng. Harag. Ang. Seem. Anger.] Plaut. in Mil. Opus erant tibi advocato tristi, iracundo? Ecce me. Idem in Pœn. Eia haud vestrum est iracundos esse quod dicitur joco.

Irācūdis, adverbium, Furiosē, animosē, impellente ira. [Nin. aph. 1177. charis. OVS. chabās. W. Zebāph. 1. 2. Gall. Cholere, qui se courroux incontinent & pour peu de chose. Ital. Colerico, iracundo. Germ. Perimātz. Hispan. Ayra. Polon. Gier. Vng. Harag. Ang. Seem. Anger.] Plaut. in Mil. Opus erant tibi advocato tristi, iracundo? Ecce me. Idem in Pœn. Eia haud vestrum est iracundos esse quod dicitur joco.

Irācūdis, adverbium, Furiosē, animosē, impellente ira. [Nin. aph. 1177. charis. OVS. chabās. W. Zebāph. 1. 2. Gall. Cholere, qui se courroux incontinent & pour peu de chose. Ital. Colerico, iracundo. Germ. Perimātz. Hispan. Ayra. Polon. Gier. Vng. Harag. Ang. Seem. Anger.] Plaut. in Mil. Opus erant tibi advocato tristi, iracundo? Ecce me. Idem in Pœn. Eia haud vestrum est iracundos esse quod dicitur joco.

ponitur. Terent. in Eunu. Ille contitudo irasci, Neque negare auctore. Idem Adelph. Rufum Demea irascere. Modō dicitur tur cum davo. Cic. ad Att. lib. 3: Pompeii nostri amici negant me et iratum fore, si ad mea convicia nō venent. Plautus: Noli amabō Amphitruo irasci. Sotia causa mea. Cicero pro Qu. Rose. Diu immortales hominibus irasci & succensere conserverunt. & Irasci vicem alicujus, pro dolere. Liv. 4. deli. Mared. & Hujus composita sunt, Subirascor, quod est paulam velle niter irascor, Obirascor, contra irascor. *obirascor*. Liv. lib. 11. Fortunae (ut sic) jobitati, cultum reliquerant Deum. Nonius veteres quoque irasco dixisse annotavit. Pomponius in Atilia: Noli quanto irascere, More fit motiri suam quisque utrumque velit. Nigidius commento grammatico lib. 1. ita irascere, quid nunc irascitur? Ex Nonio.

Irācūdis, dicitur, qui aliqua re laesus excaecatur: etiam natura nō sit iracundus. [OVS. chabās. W. Zebāph. 1. 2. Gall. ire, courroux, cholere. Ital. Cholere, iracundo. Germ. Zorn. Belg. Gram. Hispan. Ayra. Polon. Gier. Vng. Harag. Ang. Anger. wrath.] Cic. 2. Tusc. Cuius ego deos propitios, pletiq; autem iratos putant, Idem ad Attic. Nolo te illum iratum habere iratio. Cic. ad Attic. lib. 1: Antonio est enim fortasse iratio. *iratio*. Cic. 2. Philip. Caesar ipse qui illis fuerat iratissimus, tamen propter singularem ejus civitatis gravitatem & fidem, quotidie aliquid iracundiae remittebat.

Irācūdis, adverbium, Per iram significat. [Nin. aph. 1177. charis. OVS. chabās. W. Zebāph. 1. 2. Gall. ire, courroux, cholere. Ital. Cholere, iracundo. Germ. Zorn. Belg. Gram. Hispan. Ayra. Polon. Gier. Vng. Harag. Ang. Anger. wrath.] Cic. 2. Tusc. Satis est severos esse, nec blandos ut nonnunquam etiam conservos iratius intucantur, semper excaecant in exteros.

Irēcus, Genus est sarcininis.

Ire pedibus in sententiam, *irēcus*, quid sit, vide supra in verbo EO. 15.

Irenarchēs, sive Irenarcha. [Nin. aph. 1177. charis. OVS. chabās. W. Zebāph. 1. 2. Gall. ire, courroux, cholere. Ital. Cholere, iracundo. Germ. Zorn. Belg. Gram. Hispan. Ayra. Polon. Gier. Vng. Harag. Ang. Anger. wrath.] Nam à se it qui irascitur & furit. Vade & ipsam deponit, ad se redire dicit. Terent. in Adelph. Tandem seprime iracundiam, & ad se redi. Cic. 2. Tusc. Quae autem libidini subiecta sunt, ea sic definiunt, ut ira sit libido puniendi ejus qui videatur luisse injuria. Irae sunt inter Glycerium & gnatum, Terent. in And. iram evomere in aliquem, Terent. in Adelph. Cic. de Offic. Prohibenda maxime est ira in puniendo. Indomita ira. Virg. 2. Aen. Nat. quae indomitas tantus dolor excitat iras: Exerece ira. Virg. 3. Georg. Hoc quōdā monstrum horribile exerece iras Inachiae Iuno pestem meditata juveneg. Ovid. 13. Metam. - rostrisq; & aduncis unguibus iras Exerece, aliasque adversaque peccora lassant. & Melior est ira risu: quia per risum vulgus corrigitur animus delinquentis, Ecclesiastes 7. & Definitur à philosopho: *hujus furor est ad aliud quod non debet. Horat. libro 1. Epist. 2. Ira furor brevis est, animum rege, qui nisi pareat, Imperat hunc frenis, hunc tu compesce catena.*

Iris, hujus iris, vel iridis. [Nin. aph. 1177. charis. OVS. chabās. W. Zebāph. 1. 2. Gall. ire, courroux, cholere. Ital. Cholere, iracundo. Germ. Zorn. Belg. Gram. Hispan. Ayra. Polon. Gier. Vng. Harag. Ang. Anger. wrath.] Nam à se it qui irascitur & furit. Vade & ipsam deponit, ad se redire dicit. Terent. in Adelph. Tandem seprime iracundiam, & ad se redi. Cic. 2. Tusc. Quae autem libidini subiecta sunt, ea sic definiunt, ut ira sit libido puniendi ejus qui videatur luisse injuria. Irae sunt inter Glycerium & gnatum, Terent. in And. iram evomere in aliquem, Terent. in Adelph. Cic. de Offic. Prohibenda maxime est ira in puniendo. Indomita ira. Virg. 2. Aen. Nat. quae indomitas tantus dolor excitat iras: Exerece ira. Virg. 3. Georg. Hoc quōdā monstrum horribile exerece iras Inachiae Iuno pestem meditata juveneg. Ovid. 13. Metam. - rostrisq; & aduncis unguibus iras Exerece, aliasque adversaque peccora lassant. & Melior est ira risu: quia per risum vulgus corrigitur animus delinquentis, Ecclesiastes 7. & Definitur à philosopho: *hujus furor est ad aliud quod non debet. Horat. libro 1. Epist. 2. Ira furor brevis est, animum rege, qui nisi pareat, Imperat hunc frenis, hunc tu compesce catena.*

Iris, hujus iris, vel iridis. [Nin. aph. 1177. charis. OVS. chabās. W. Zebāph. 1. 2. Gall. ire, courroux, cholere. Ital. Cholere, iracundo. Germ. Zorn. Belg. Gram. Hispan. Ayra. Polon. Gier. Vng. Harag. Ang. Anger. wrath.] Nam à se it qui irascitur & furit. Vade & ipsam deponit, ad se redire dicit. Terent. in Adelph. Tandem seprime iracundiam, & ad se redi. Cic. 2. Tusc. Quae autem libidini subiecta sunt, ea sic definiunt, ut ira sit libido puniendi ejus qui videatur luisse injuria. Irae sunt inter Glycerium & gnatum, Terent. in And. iram evomere in aliquem, Terent. in Adelph. Cic. de Offic. Prohibenda maxime est ira in puniendo. Indomita ira. Virg. 2. Aen. Nat. quae indomitas tantus dolor excitat iras: Exerece ira. Virg. 3. Georg. Hoc quōdā monstrum horribile exerece iras Inachiae Iuno pestem meditata juveneg. Ovid. 13. Metam. - rostrisq; & aduncis unguibus iras Exerece, aliasque adversaque peccora lassant. & Melior est ira risu: quia per risum vulgus corrigitur animus delinquentis, Ecclesiastes 7. & Definitur à philosopho: *hujus furor est ad aliud quod non debet. Horat. libro 1. Epist. 2. Ira furor brevis est, animum rege, qui nisi pareat, Imperat hunc frenis, hunc tu compesce catena.*

Iris, hujus iris, vel iridis. [Nin. aph. 1177. charis. OVS. chabās. W. Zebāph. 1. 2. Gall. ire, courroux, cholere. Ital. Cholere, iracundo. Germ. Zorn. Belg. Gram. Hispan. Ayra. Polon. Gier. Vng. Harag. Ang. Anger. wrath.] Nam à se it qui irascitur & furit. Vade & ipsam deponit, ad se redire dicit. Terent. in Adelph. Tandem seprime iracundiam, & ad se redi. Cic. 2. Tusc. Quae autem libidini subiecta sunt, ea sic definiunt, ut ira sit libido puniendi ejus qui videatur luisse injuria. Irae sunt inter Glycerium & gnatum, Terent. in And. iram evomere in aliquem, Terent. in Adelph. Cic. de Offic. Prohibenda maxime est ira in puniendo. Indomita ira. Virg. 2. Aen. Nat. quae indomitas tantus dolor excitat iras: Exerece ira. Virg. 3. Georg. Hoc quōdā monstrum horribile exerece iras Inachiae Iuno pestem meditata juveneg. Ovid. 13. Metam. - rostrisq; & aduncis unguibus iras Exerece, aliasque adversaque peccora lassant. & Melior est ira risu: quia per risum vulgus corrigitur animus delinquentis, Ecclesiastes 7. & Definitur à philosopho: *hujus furor est ad aliud quod non debet. Horat. libro 1. Epist. 2. Ira furor brevis est, animum rege, qui nisi pareat, Imperat hunc frenis, hunc tu compesce catena.*

Iris, hujus iris, vel iridis. [Nin. aph. 1177. charis. OVS. chabās. W. Zebāph. 1. 2. Gall. ire, courroux, cholere. Ital. Cholere, iracundo. Germ. Zorn. Belg. Gram. Hispan. Ayra. Polon. Gier. Vng. Harag. Ang. Anger. wrath.] Nam à se it qui irascitur & furit. Vade & ipsam deponit, ad se redire dicit. Terent. in Adelph. Tandem seprime iracundiam, & ad se redi. Cic. 2. Tusc. Quae autem libidini subiecta sunt, ea sic definiunt, ut ira sit libido puniendi ejus qui videatur luisse injuria. Irae sunt inter Glycerium & gnatum, Terent. in And. iram evomere in aliquem, Terent. in Adelph. Cic. de Offic. Prohibenda maxime est ira in puniendo. Indomita ira. Virg. 2. Aen. Nat. quae indomitas tantus dolor excitat iras: Exerece ira. Virg. 3. Georg. Hoc quōdā monstrum horribile exerece iras Inachiae Iuno pestem meditata juveneg. Ovid. 13. Metam. - rostrisq; & aduncis unguibus iras Exerece, aliasque adversaque peccora lassant. & Melior est ira risu: quia per risum vulgus corrigitur animus delinquentis, Ecclesiastes 7. & Definitur à philosopho: *hujus furor est ad aliud quod non debet. Horat. libro 1. Epist. 2. Ira furor brevis est, animum rege, qui nisi pareat, Imperat hunc frenis, hunc tu compesce catena.*

Iris, hujus iris, vel iridis. [Nin. aph. 1177. charis. OVS. chabās. W. Zebāph. 1. 2. Gall. ire, courroux, cholere. Ital. Cholere, iracundo. Germ. Zorn. Belg. Gram. Hispan. Ayra. Polon. Gier. Vng. Harag. Ang. Anger. wrath.] Nam à se it qui irascitur & furit. Vade & ipsam deponit, ad se redire dicit. Terent. in Adelph. Tandem seprime iracundiam, & ad se redi. Cic. 2. Tusc. Quae autem libidini subiecta sunt, ea sic definiunt, ut ira sit libido puniendi ejus qui videatur luisse injuria. Irae sunt inter Glycerium & gnatum, Terent. in And. iram evomere in aliquem, Terent. in Adelph. Cic. de Offic. Prohibenda maxime est ira in puniendo. Indomita ira. Virg. 2. Aen. Nat. quae indomitas tantus dolor excitat iras: Exerece ira. Virg. 3. Georg. Hoc quōdā monstrum horribile exerece iras Inachiae Iuno pestem meditata juveneg. Ovid. 13. Metam. - rostrisq; & aduncis unguibus iras Exerece, aliasque adversaque peccora lassant. & Melior est ira risu: quia per risum vulgus corrigitur animus delinquentis, Ecclesiastes 7. & Definitur à philosopho: *hujus furor est ad aliud quod non debet. Horat. libro 1. Epist. 2. Ira furor brevis est, animum rege, qui nisi pareat, Imperat hunc frenis, hunc tu compesce catena.*

Iris, hujus iris, vel iridis. [Nin. aph. 1177. charis. OVS. chabās. W. Zebāph. 1. 2. Gall. ire, courroux, cholere. Ital. Cholere, iracundo. Germ. Zorn. Belg. Gram. Hispan. Ayra. Polon. Gier. Vng. Harag. Ang. Anger. wrath.] Nam à se it qui irascitur & furit. Vade & ipsam deponit, ad se redire dicit. Terent. in Adelph. Tandem seprime iracundiam, & ad se redi. Cic. 2. Tusc. Quae autem libidini subiecta sunt, ea sic definiunt, ut ira sit libido puniendi ejus qui videatur luisse injuria. Irae sunt inter Glycerium & gnatum, Terent. in And. iram evomere in aliquem, Terent. in Adelph. Cic. de Offic. Prohibenda maxime est ira in puniendo. Indomita ira. Virg. 2. Aen. Nat. quae indomitas tantus dolor excitat iras: Exerece ira. Virg. 3. Georg. Hoc quōdā monstrum horribile exerece iras Inachiae Iuno pestem meditata juveneg. Ovid. 13. Metam. - rostrisq; & aduncis unguibus iras Exerece, aliasque adversaque peccora lassant. & Melior est ira risu: quia per risum vulgus corrigitur animus delinquentis, Ecclesiastes 7. & Definitur à philosopho: *hujus furor est ad aliud quod non debet. Horat. libro 1. Epist. 2. Ira furor brevis est, animum rege, qui nisi pareat, Imperat hunc frenis, hunc tu compesce catena.*